

ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

Strategies to Overcome the Prostitution Problems of Metropolitan Police

Division 9, Metropolitan Police Bureau

รัฐกฤษณ์ ไยไหม¹ และ อติพร เกิดเรือง¹

Rattakrit Yaimai¹ and Atiporn Gerduang¹

¹หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยชินวัตร

¹Doctor of Public Administration Program, Shinawatra University

Received: September 4, 2019

Revised: November 8, 2019

Accepted: December 13, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี (2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ซึ่งใช้การวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 1,563 คน โดยการคำนวณประชากรกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของยามานะ และหาสัดส่วนอีกครั้ง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ เส้นตรง ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารองค์การ และด้านคุณลักษณะขององค์การ 2. ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์มี 3 ปัจจัย คือ ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารองค์การ และด้านคุณลักษณะขององค์การ ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี พบว่า ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี มีค่าในระดับมากที่สุด ส่วนการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการป้องกัน ด้านดำเนินคดี ด้านพัฒนากลไกเชิงนโยบาย ตามลำดับ ด้านคุ้มครองช่วยเหลือ และด้านพัฒนาความร่วมมือภาคีเครือข่ายมีการปฏิบัติในระดับมาก

คำสำคัญ: การค้าประเวณี, ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี, กองบังคับการตำรวจนครบาล 9, กองบัญชาการตำรวจนครบาล

Abstract

This research has the objectives to (1) studies the strategy of practice level to overcome the prostitution problem (2) studies the factors affecting the implementation of strategies to overcome the prostitution problem. This research is a quantitative. The quantitative population of 1,563 people that calculating the sample by using Yamane's simplified formula and got the result of 400 samples, The statistics used in this research were frequency, percentage, mean and standard deviation, and multiple regression analysis, analyze the relationship between variables using Pearson's correlation

coefficient, analyze independent variables and predictor variables using Enter multiple regression analysis. The research results showed that 1. the level of compliance with the strategy of overcoming prostitution is at the highest level. There are 3 aspects; Policy resources Organization communication and the Characteristics of the organization 2. there are 3 internal factors with the highest mean affecting the implementation of strategies to overcome the prostitution problems, which are policy resources factor, organizational communication factor, and the characteristics of the organization factor. The external factors affecting the implementation of strategies to overcome the prostitution problems showed that the condition of technology had the mean in the highest level, followed by the condition of politic, and the condition of economic and social that had the means at the same rank. For the implementation of strategies to overcome the prostitution problems, the aspect that had the highest mean were included the prevention aspect, the prosecution aspect, the development of policy mechanisms, respectively. The protection aspect and the development of network partners cooperation aspect had the means at high levels.

Keywords: Prostitution, Strategies to overcome the prostitution problems, Metropolitan Police Division 9, Metropolitan Police Bureau

บทนำ

การค้าประเวณี (prostitution) หรือการขายบริการทางเพศคือ การเอารัดเอาเปรียบต่อสตรี และเด็ก ทั้งชาย หญิง มีเป้าหมายเพื่อการบังคับให้ทำงานด้านเพศ ซึ่งครอบคลุมทั้งการหาเหยื่อ การเดินทาง การหาที่พัก โยกย้าย หรือซื้อขายสตรีและเด็ก (จิตติมา เชื้อเจ็ดตน, 2561) โดยการค้าประเวณีถือเป็นช่องทางและรูปแบบหนึ่งที่น่าไปสู่การค้ามนุษย์ที่เป็นปัญหาระดับชาติและในระดับนานาชาติ ซึ่งปัจจุบันพบว่า ผู้ค้าประเวณีส่วนมากมักเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และจากรายงานสถิติการค้ามนุษย์ คดีค้ามนุษย์ ในปี 2559 มีการดำเนินคดีค้ามนุษย์ 333 คดี เป็นคดีการค้าประเวณีสูงถึง 244 คดี รองลงมาสื่อลามก 3 คดี ขอทาน 8 คดี แรงงาน 32 คดี แรงงานประมง 43 คดีและขูดรีด/อื่นๆ 3 คดี ขณะเดียวกันในปี 2560 การดำเนินคดีค้ามนุษย์ 302 คดี ยังเป็นคดีเกี่ยวกับการค้าประเวณีมากถึง 246 คดีสื่อลามก 7 คดี ผลประโยชน์ทางเพศ 2 คดี ขอทาน 26 คดี แรงงาน 14 คดีแรงงานประมง 7 คดี (ภัทรานิษฐ์ เยาดำ, 2561; ประชาไท 2561)

เป็นเวลากว่าห้าปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง ปลายทาง และเป็นประเทศทางผ่าน

สำหรับการค้าผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กเพื่อการบังคับค้าประเวณี และค้าแรงงาน และยังเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อการบังคับใช้แรงงาน ถูกแสวงประโยชน์ในอุตสาหกรรมประมง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาคเกษตรกรรม ภาคการผลิต หรือการทำงานรับใช้ตามบ้าน การบังคับให้ขอทาน หรืออุตสาหกรรมการแสวงประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์ของประเทศไทย ที่ยังคงมีอยู่อย่างกว้างขวาง และเป็นสาเหตุของการเพิ่มโอกาสเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการค้าประเวณีผู้ชาย ผู้หญิง สตรี และเด็ก สาเหตุโดยส่วนใหญ่ของผู้ที่เข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีมีทั้งความสมัครใจและไม่สมัครใจ มีปัจจัยผลักดันและต้นเหตุของปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของรายได้ในครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคงของครอบครัว แรงกดดันจากความผิดหวังของคนในครอบครัว การถูกบังคับล่อลวงหรือการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในแวดวงอาชีพโสเภณี แรงจูงใจที่ต้องการเงินเพื่อพึ่งพาตนเองและแบ่งเบาภาระครอบครัว รวมถึงปัญหาจากการมีค่านิยมที่ผิด (ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2539) เช่น ในเรื่องของวัตถุนิยมเป็นต้น และประเทศไทยเองถือว่าการค้าประเวณีผิดหลัก

ศีลธรรมของคนในชาติ และหลักกฎหมาย ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีมากกว่าผลดี

จากการศึกษาของสรสิริ ภรินทรนันท์, โอบเอื้อ วิรัชศิลป์, ญัฐนรี ทองงาม, และ วรัญญา กลยนิย (2560) ศึกษาผลกระทบจากปัญหาการค้ามนุษย์ในมิติของรัฐผู้ประกอบการ และประชาชน พบว่า มีผลกระทบในมิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ดังนี้ 1) ด้านของภาพลักษณ์ประเทศไทยในเวทีโลก เช่น ไทยประสบปัญหาการค้ามนุษย์อยู่ในระดับ Tier 2 ที่ถูกจับตามอง (Watch List) มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา เป็นต้น 2) ด้านทรัพยากร เช่น รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นจากเดิม 2,080 ล้านบาท (58.15 ล้านเหรียญสหรัฐ) ในปีงบประมาณ 2559 เป็น 2,580 ล้านบาท หรือ (72.1 ล้านเหรียญสหรัฐ) ของปีงบประมาณ 2560 3) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ถูกล่อลวง ถูกบังคับหรือข่มขู่ ถูกแสวงหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ขาดความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต 4) ด้านสุขภาพอนามัย เช่น ส่งผลร้ายต่อร่างกายและจิตใจ ขาดการคุ้มครองความปลอดภัยด้านความเป็นอยู่ที่ดี จากรายงานสถานการณ์ค้ามนุษย์ไทย ปี 2559-2560 พบว่า มีการลงมือปฏิบัติ และทำจริงจังแต่ยังไม่ถึงนโยบาย (กลุ่มต่อต้านการค้ามนุษย์, 2560) ในการเสวนา พบว่า สถิติด้านคดีลดลง แต่ปัญหาส่วนมากยังคงเป็นเรื่องของการค้าประเวณี ซึ่งระบุว่าแม้กฎหมายมีความเข้มแข็ง แต่คนใช้งานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงบุคลากรไม่เพียงพอ ขณะเดียวกันผู้ค้ามนุษย์มีลูกเล่น หรือกลวิธีที่แพรวพราว ในขณะที่ผู้ตกเป็นผู้เสียหาย ขาดความรู้ (ภัทรานิษฐ์ เยาดำ, 2561)

จากปัญหา และสถานการณ์ดังกล่าว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ได้นำเสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 – 2564 นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2560 โดยมีสาระสำคัญ 3 ประการหลัก คือ 1) เห็นชอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 – 2564 2) เห็นชอบให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายยุทธศาสตร์และ

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 – 2564 เพื่อขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ 3) เห็นชอบให้สำนักงานงบประมาณ (สงป.) พิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการขับเคลื่อนนโยบายยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 – 2564 ไปสู่การปฏิบัติ มีประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญ 5 ประเด็น ดังนี้ (1) ด้านพัฒนากลไกเชิงนโยบายและการขับเคลื่อน (2) ด้านดำเนินคดี (3) ด้านคุ้มครองช่วยเหลือ (4) ด้านป้องกัน และ (5) ด้านพัฒนาความร่วมมือภาคีเครือข่าย ภายหลังมีมติจากคณะรัฐมนตรี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์หลักสำคัญ 5 ประเด็น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2560) จึงได้มอบหมายให้ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.) เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการนโยบายดังกล่าวร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะมีหน้าที่โดยตรง เพื่อปฏิบัติงานร่วมกันในการดำเนินมาตรการเชิงรุกการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์เพิ่มความเข้มงวดในการจับกุมสอบสวนขยายผลเพื่อดำเนินคดีกับผู้สนับสนุนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2559) ได้สั่งการกำชับเพิ่มเติมไปยัง บ.ชน., ภ.1-9, ศชต., ก., สตม. และ ดชด. ให้กำกับดูแลการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม หากพื้นที่ใดปล่อยปละละเลยไม่สนใจตรวจสอบ สืบสวนปราบปรามจับกุมให้พิจารณาหลักเกณฑ์การลงโทษตามคำสั่ง ตร.ที่ 234/2558 ลงวันที่ 27 เม.ย. 58 ดำเนินการปราบปรามการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบอย่างเด็ดขาดตามนโยบายของรัฐบาล

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้รับและปฏิบัติหน้าที่โดยตรงตามนโยบายของศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นโยบายยุทธศาสตร์และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 – 2564 จึงให้ความสนใจมุ่งศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาลเนื่องจากในเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะพื้นที่โดยส่วนใหญ่มีภาคอุตสาหกรรมโรงงาน ภาคอุตสาหกรรมประมงอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีการเข้ามาหางาน การโยกย้ายถิ่นฐานของประชาชน และแรงงานต่างด้าวจำนวนมากจึงเป็นพื้นที่ที่มีความครอบคลุมและเหมาะสมในการศึกษาตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาหน่วยงาน มักเริ่มจากการทบทวนภาระหน้าที่ (mission) ของหน่วยงานนั้น โดยการกำหนดนโยบาย (policy) หรือทิศทาง (direction) ในการพัฒนาซึ่งจะต้องระบุวัตถุประสงค์ (objective) และมักจะมีการแถลงวิสัยทัศน์ (vision ศัพท์บัญญัติใช้ว่า วิทัศน์ แต่ไม่ติดตลาด) อันเป็นการมองไปในอนาคตว่า ประสงค์จะให้หน่วยงานนั้นมีสภาพเป็นเช่นไร จึงมักมีการบอกเวลากำกับไว้ด้วยว่าภายในปีนั้นๆ จะต้องบรรลุเป้าหมายอย่างนั้นๆ เมื่อได้วัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์แล้ว จึงจะกำหนดกลยุทธ์ (strategy) ซึ่งได้แก่ วิธีการหลักๆ ที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ และจึงนำกลยุทธ์มาแปลงเป็นแผนปฏิบัติการ (plan of action) หรือโครงการ (programme) ซึ่งมักจะต้องกำหนดเป้าหมาย (target) ที่ระบุตัวเลขแน่ชัด เพื่อสะดวกแก่การติดตาม (monitoring) และการประเมินผล (evaluation) การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการหรือโครงการในโอกาสต่อไป ซึ่งแนวคิดของ Kaplan and Norton (2004, p.33) ได้ระบุว่า แผนผังเชิงยุทธศาสตร์ (Strategy maps) เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแนวใหม่ที่มองว่าการบริหารจัดการจะทำได้โดยหากไม่สามารถประเมินผลได้และการประเมินผลในสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ก็ไม่อาจทำได้เช่นกัน ดังนั้น Kaplan และ Norton จึงได้พัฒนาแผนผังเชิงยุทธศาสตร์ขึ้นมาเพื่อใช้อธิบายและแสดงความเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (cause and effect relationships) ของปัจจัยต่าง ๆ ตามมุมมองทั้ง 4 มิติ ได้แก่ พันธกิจ หมายถึง เหตุผลของการดำรงอยู่ขององค์กร คุณค่า หมายถึง สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญขององค์กร วิสัยทัศน์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการจะเป็น กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้น แผนผังเชิงยุทธศาสตร์ หรือ การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดย

การใช้ Balanced Scorecard ที่เป็นการประเมินและให้ความสำคัญกับกลยุทธ์สิ่งที่ต้องการต้องดำเนินการ (เป้าหมาย และการริเริ่ม) สิ่งทีบุคลากรต้องปฏิบัติ (เป้าหมายระดับบุคคล) ซึ่งเป็นผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์ คือ ความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กร ความสะดวกสบายของลูกค้าผู้รับบริการ กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และปัจจัยสุดท้ายคือ บุคลากรที่มีความพร้อมและกระตือรือร้น (พินาดา เชื้อสกุลวณิช, 2559)

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการเอาชนะปัญหาการค้ามนุษย์ และการค้าประเวณี

ปัญหาการค้าประเวณี นับเป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้าประเวณีโดยตรง มาเป็นในรูปแบบแฝงมากขึ้น จึงทำให้หน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง และหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุนตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงต่างร่วมมือกันในการหาแนวทางป้องกันปราบปราม และแก้ไขเพื่อการเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีของประเทศไทย ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปคม.แห่งชาติ) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ศปคม.แห่งชาติ, 2560) และโดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอโดยเห็นชอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560-2564 ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญในการป้องกันและปราบปราม 5 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 1) ด้านพัฒนากลไกเชิงนโยบายและการขับเคลื่อน ได้แก่ ส่งเสริมกลไกทุกระดับ สร้างความร่วมมือในระดับพื้นที่ ส่งเสริมบทบาทศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด 2) ด้านดำเนินคดี ได้แก่ สร้างความปลอดภัยในสังคม ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ 3) ด้านคุ้มครองช่วยเหลือ ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพในการคัดแยกผู้เสียหาย พัฒนาคู่มือการดำเนินงาน ปรับปรุงมาตรฐานสถานคุ้มครอง พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่/องค์กร ส่งเสริมหน่วยงานแบบครบวงจร 4) ด้านป้องกัน ได้แก่ ลดปัจจัยเสี่ยง สร้างความรู้แก่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง พัฒนาระบบจัดการแรงงานข้ามชาติ 5) ด้านพัฒนาความร่วมมือกับภาคี

เครือข่าย ได้แก่ สร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ทั้งภายในและต่างประเทศ ปรับแก้ไขกฎระเบียบ ขยายความร่วมมือระดับภูมิภาคและนานาชาติ ประชาสัมพันธ์ และขยายผลการดำเนินงาน

แนวคิด การดำเนินการ หรือมาตรการของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ของประเทศไทย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานคณะกรรมการด้านประชาสัมพันธ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ ได้แถลงข่าวเกี่ยวกับการจัดทำรายงานความก้าวหน้าและผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี 2559 ที่เผยแพร่สถานการณ์การค้ามนุษย์และความคืบหน้าในการดำเนินการต่อต้านการมนุษย์ของหน่วยงานต่างๆ ซึ่งครอบคลุมทุกมิติตามยุทธศาสตร์ 5Ps (ศูนย์ปฏิบัติการ การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ, 2560) ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย (Policy) 2) ด้านการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมาย (Prosecution) 3) ด้านการคุ้มครอง (Protection) 4) ด้านการป้องกัน (Prevention) และ 5) ด้านความร่วมมือ (Partnership) สรุปความก้าวหน้าและความสำเร็จ ดังนี้ (กระทรวงการต่างประเทศ, 2560) 1) ด้านนโยบาย (Policy) รัฐบาลไทยให้ความสำคัญและได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์เป็นวาระเร่งด่วนระดับชาติ 2) ด้านการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมาย (Prosecution) รัฐบาลได้เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังโดยส่งเสริมบูรณาการของการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์โดยเฉพาะหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย 3) ด้านการคุ้มครอง (Protection) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายเพื่อสร้างชีวิตใหม่และกลับคืนสู่สังคมได้รวมทั้งป้องกันการตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ซ้ำในอนาคตและให้ความสำคัญแก่การให้ความคุ้มครองกลุ่มที่มีความเปราะบางโดยได้ดำเนินการบนพื้นฐานหลักสิทธิมนุษยชน มุ่งเน้นการไม่เลือกปฏิบัติผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก 4) ด้านการป้องกัน (Prevention) รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการในการส่งเสริม และปกป้องสิทธิของแรงงานทุกสัญชาติในประเทศไทยอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีการปรับปรุงระบบบริหารแรงงานต่างด้าว 5) ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ (Partnership) ประเด็นการค้ามนุษย์เป็นประเด็นข้ามชาติ รัฐบาลไทยจึงได้เสริม

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคมทั้งภายในประเทศและกับต่างประเทศอย่างกว้างขวางมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ การศึกษา การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสำคัญอย่างมากในการศึกษาทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ เนื่องจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น เป็นเรื่องของขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของนโยบายที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการในการกำหนดนโยบาย เมื่อนโยบายได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และนำไปประกาศใช้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น พระราชกำหนด พระราชบัญญัติ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ประกาศ หรือกฎกระทรวง โดยหลังจากนั้น นโยบายดังกล่าวถูกนำไปปฏิบัติต่อประชาชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากพบว่า นโยบายมีความไม่เหมาะสม ก็จะส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาตามที่ตั้งเป้าหมาย หรือคาดหวังได้

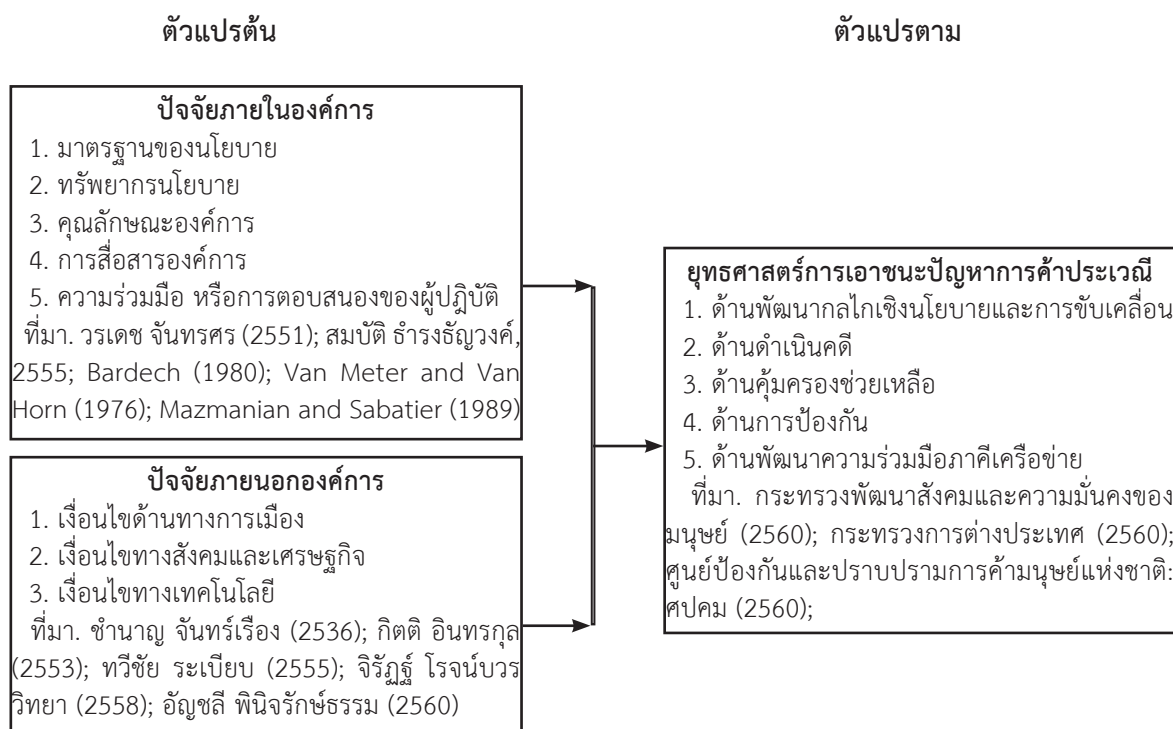
นอกจากนี้การนำนโยบายไปปฏิบัติ จัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการนโยบายการศึกษา นโยบายสาธารณะจะเกี่ยวข้องกับ 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นแรก คือ การออกแบบและก่อรูปของนโยบาย ขั้นสอง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และขั้นสาม คือ การประเมินผลของนโยบาย ซึ่งพบว่า ขั้นตอนที่สอง การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะเป็นส่วนที่เป็นปัญหามาตลอด ทำให้การศึกษามุ่งความสนใจไปที่การปรับปรุงคุณภาพการตัดสินใจและการเสนอตัวแบบสำหรับการตัดสินใจนโยบาย Van Meter and Van Horn (1976) ระบุว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่กระทำโดยรัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในรูปปัจเจกบุคคล และกลุ่มบุคคล ที่มีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย และหมายรวมถึงปัจจัยทั้งหลายที่มีผลต่อการพยายามเปลี่ยนรูปแบบของการตัดสินใจไปสู่มาตรการเชิงปฏิบัติ Bardech (1980) ให้ความหมายว่า เป็นเกมส์ของกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีและการวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเห็นว่าเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามข้อกำหนดของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมือง ซึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นโอกาสแรกที่จะได้นำการตัดสินใจเลือกทาง

เลือกนโยบายไปปฏิบัติตามสถานการณ์ที่เป็นจริง และขั้นตอนทั้งหมดของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเป็นการสังเคราะห์ และแสดงให้เห็นถึงความหวังในการแก้ไขปัญหาของสังคม ซึ่งความกลัวเกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน และความคิดของผู้มีส่วนร่วมที่ต้องการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ จึงครอบคลุมกระบวนการแปลงนโยบายที่เป็นนามธรรมให้เป็นแผนงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติ และตรวจสอบระดับความสำเร็จได้

กล่าวโดยสรุปนโยบายสาธารณะเป็นแนวทางโครงการและกิจกรรมในการดำเนินงานบริหารจัดการของรัฐบาลเพื่อที่แก้ไขปัญหาส่วนรวมของสังคม โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและผลประโยชน์ที่ได้รับให้มีความชัดเจน โปร่งใส ด้วยการประกาศใช้นโยบาย ที่จัดทำในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ มีดังนี้ 1) มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน วัดได้และปฏิบัติได้ จะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมด้วย 2) เป็นแนวทางปฏิบัติกว้าง ๆ ของรัฐบาล

โดยจะต้องผ่านการพิจารณาอย่างสุ่มรอบคอบแล้วว่าเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ดีที่สุด แต่จะกำหนดเป็นแนวทางกว้าง ๆ 3) มีความเป็นไปได้ในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ นโยบายสาธารณะที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องมีการกำหนดแนวทางหรือหลักการในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วย เพื่อให้ให้นโยบายสาธารณะนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หากสิ่งใดก็ตามที่กำหนดขึ้นแล้วไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำให้สำเร็จได้ สิ่งนั้นมิใช่เป็นนโยบายสาธารณะแต่จะเป็นเพียงความเพ้อฝันมากกว่า โดยไม่มีความจริงใจและจริงจังในการนำไปปฏิบัติก็ไม่ถือว่าเป็นนโยบายสาธารณะที่ดี 4) เป็นกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นเอกสารที่มีผลทางกฎหมาย มิใช่คำกล่าวลอย ๆ ด้วยวาจา ซึ่งผู้กำหนดนโยบายจะตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของคนจำนวนมาก มิใช่ตัดสินใจเพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคล และครอบคลุมทั้งกิจกรรมในประเทศและระหว่างประเทศ 5) เป็นทางเลือก ที่รัฐบาลจะกระทำโดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ทั้งการวิเคราะห์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการบริหารจัดการว่าทางเลือกนั้นเกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมจริงหรือไม่ (จุมพล หนิมพานิช, 2547, น. 12-13)

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยภายในอย่างน้อย 1 ตัวแปรจาก 1) มาตรฐานของนโยบาย 2) ทรัพยากรนโยบาย 3) คุณลักษณะองค์กร 4) การสื่อสารระหว่างองค์กร และ 5) ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้ปฏิบัติ ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี
2. ปัจจัยภายนอกอย่างน้อย 1 ตัวแปรจาก 1) ด้านการเมือง 2) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และ 3) ด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ที่ใช้วิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย (วิโรจน์ สารรัตน์, 2550, น. 7) ทำการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่ต่างๆเกี่ยวข้อง ในประเด็นของยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ ที่เป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

ตาราง 1

แสดงจำนวนอัตราเจ้าพนักงานฝ่ายสืบสวนปราบปราม สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล แบ่งตามสถานีตำรวจ ณ เดือนธันวาคม 2561 จำแนกตามชั้นยศ

สถานีตำรวจนครบาล	สถานภาพกำลังพล บก.น9		กำลังพลทั้งหมด
	สัญญาบัตร	ชั้นประทวน	
1. สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม	58	155	213
2. สถานีตำรวจนครบาลแสมดำ	57	68	145
3. สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล	21	69	90
4. สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน	63	151	214
5. สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ	71	104	175
6. สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง	63	94	157
7. สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม	60	91	151
8. สถานีตำรวจนครบาลหนองแขม	75	81	156
9. สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	67	70	137
10. สถานีตำรวจนครบาลบางบอน	56	89	145
รวม	591	972	1563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจที่สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมจำนวน 10 แห่ง ได้แก่ 1) สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม 2) สถานีตำรวจนครบาลแสมดำ 3) สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล 4) สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน 5) สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ 6) สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง 7) สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม 8) สถานีตำรวจนครบาลหนองแขม 9) สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู 10) สถานีตำรวจนครบาลบางบอนซึ่งมีสถานภาพกำลังพลกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 (บก. น 9) จำนวนกำลังพลทั้งหมด รวม 1,563 นาย (แบ่งเป็นระดับสัญญาบัตร จำนวน 591 นาย และระดับชั้นประทวนจำนวน 972 นาย) (กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2560) กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของ Yamanae (1967) จำนวนกำลังพล สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล 10 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 นาย ดังนี้

จากนั้น นำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

$$\frac{n = 1,563}{1 + 1,563(0.05)^2} = 400$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล รวม 5 ข้อ ตอนที่ 2 รวมจำนวน 42 ข้อและตอนที่ 3 จำนวน 22 ข้อ รวม 64 ข้อ โดยได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่า IOC = .966 และได้กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี เพื่อการแปลผลข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 เท่ากับ ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 เท่ากับ ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 เท่ากับ ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 เท่ากับ ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 เท่ากับ ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ 1) ผู้ศึกษาวิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2561 – 31 กรกฎาคม 2561 โดยเดินทางไปสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล และมอบแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เขียนเพิ่มเติม ในกรณีที่ต้องการเพิ่มเติมรายละเอียด หรือประเด็นอื่น ๆ ที่ต้องการให้ข้อมูลเพิ่มเติม 2) ผู้ศึกษาวิจัย ทำการขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ทุกครั้งที่จะทำการสัมภาษณ์ และขออนุญาตใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพิ่มเติมในการบันทึกเสียง เช่น เครื่องบันทึกเสียง มือถือ หากไม่อนุญาตจะทำการบันทึกไว้ 3) ภายหลังทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาบันทึกทันที โดยทำการถอดเทปคำพูดที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังสถานีดารวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวน 10 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 400

ชุด โดยการนำส่งด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณเส้นตรง หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ระดับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีตามการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เป็นปัจจัยภายในองค์กรทั้ง 5 ด้าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ดังนี้คือ ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารองค์กร และคุณลักษณะขององค์กร ส่วนด้านมาตรฐานของนโยบาย และด้านความร่วมมือของผู้ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน สำหรับปัจจัยภายนอกองค์กรทั้ง 3 ด้าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไขทางการเมือง และอันดับสุดท้ายคือ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม อยู่ในระดับมาก และสำหรับระดับการปฏิบัติตามกรอบยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี 5 ประเด็นหลัก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการป้องกัน ด้านดำเนินคดี ด้านพัฒนากลไกเชิงนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านคุ้มครองช่วยเหลือ และด้านพัฒนาความร่วมมือภาคีเครือข่าย อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่าคือ ด้านทรัพยากรของนโยบาย รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารองค์กร และด้านคุณลักษณะขององค์กร ส่วนด้านมาตรฐานของนโยบาย และ ด้านความร่วมมือของผู้ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ส่วนปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านเงื่อนไขทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

คือ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการวิเคราะห์การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีที่ส่งผลในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการป้องกัน ด้านดำเนินคดี และด้านพัฒนากลไกเชิงนโยบาย ส่วนด้านคุ้มครองช่วยเหลือและด้านพัฒนาความร่วมมือภาคีเครือข่ายอยู่ในระดับมาก 3) ผลการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณเส้นตรง โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของความคลาด

เคลื่อน มีค่าเท่ากับ 0 โดยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด จะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 เสมอ (2) การตรวจสอบจากปัญหา Multicollinearity กล่าวคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง โดยใช้สถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวด้วยค่าสถิติ Collinearity Statistics ผลที่ได้มี 2 ค่า คือ ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.387 – 0.841 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 1.189 – 2.582 ซึ่ง มีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity หรือไม่เกิดสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1

แสดงค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ด้านมาตรฐานของนโยบาย	0.514	1.945
ด้านทรัพยากรของนโยบาย	0.781	1.280
ด้านคุณลักษณะขององค์กร	0.387	2.582
ด้านการสื่อสารองค์กร	0.561	1.781
ด้านความร่วมมือ หรือการตอบสนองของผู้ปฏิบัติ	0.841	1.189

(3) การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ มีค่าระหว่าง 0.042 - 0.678 (r น้อยกว่า 0.80) (กลายาวาณิชบัญชา, 2550) ผลปรากฏดังตารางที่ 2 ซึ่งปรากฏว่าทุกคู่มีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 แสดงถึงตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีปัญหา Multicollinearity 4. ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มี

ค่า 1.370 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างตัวแปร มีความอิสระต่อกัน เมื่อทดสอบเงื่อนไขข้างต้น สรุปได้ว่าชุดข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด จึงวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ คือ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้ปฏิบัติ ดังตารางที่ 2

ตาราง 2

แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	ด้านมาตรฐาน ของนโยบาย	ด้าน ทรัพยากร ของนโยบาย	ด้าน คุณลักษณะ ขององค์กร	ด้าน การสื่อสารองค์กร	ด้าน ความร่วมมือ ของผู้ปฏิบัติ	ยุทธศาสตร์การ เอาชนะปัญหา การค้าประเวณี
ด้านมาตรฐาน ของนโยบาย	1.00	0.426**	0.678**	0.351**	0.097	0.365**
ด้านทรัพยากร ของนโยบาย	-	1.00	0.429**	0.252**	0.042	0.370**
ด้านคุณลักษณะ ขององค์กร	-	-	1.00	0.584**	0.134**	0.367**
ด้านการสื่อสาร องค์กร	-	-	-	1.00	0.381**	0.381**
ด้านความร่วมมือ ของผู้ปฏิบัติ	-	-	-	-	1.00	0.372**
ยุทธศาสตร์การ เอาชนะปัญหา การค้าประเวณี	-	-	-	-	-	1.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผู้วิจัยนำตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายเข้าทั้งหมด เพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านี้มีตัวแปรใดที่สามารถร่วมทำนายตัวแปรตามได้ โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิเคราะห์พบว่า มีปัจจัยภายใน 4 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ คือ ด้านมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารองค์กร และด้าน

ความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรดังกล่าวสามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายประมาณร้อยละ 31.10 (Adjust R Square = 0.311) ดังตารางที่ 3

ตาราง 3

แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี: กรณีศึกษาของบึงคัมการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ ตามยุทธศาสตร์การเอาชนะ ปัญหาการค้าประเวณี	การปฏิบัติยุทธศาสตร์ การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี			t	p
	B	SE	β		
ค่าคงที่ (a)	1.942	0.171		11.326	0.000
ด้านมาตรฐานของนโยบาย	0.098	0.035	0.163	2.807	0.005*
ด้านทรัพยากรของนโยบาย	0.161	0.032	0.239	5.086	0.000*
ด้านคุณลักษณะขององค์กร	0.027	0.045	0.040	0.603	0.547
ด้านการสื่อสารองค์กร	0.086	0.037	0.129	2.324	0.021*
ด้านความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ	0.175	0.027	0.291	6.432	0.000*

Adjusted R Square = 0.311 R = 0.566 R Square = 0.320 Durbin-Watson = 1.370

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สมการในรูปของประชากร $y = \beta_0 + \beta_1x_1 + \beta_2x_2 + \dots + \beta_kx_k + \epsilon$

สมการในรูปของตัวอย่าง $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k + e$

สมการทำนายผล (สมการพยากรณ์) $\hat{y} = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$

ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณเส้นตรง (Multiple Regression Analysis) โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของความ

คลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ 0 โดยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุดจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 เสมอ (2) การตรวจสอบจากปัญหา Multicollinearity กล่าวคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง โดยใช้สถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวด้วยค่าสถิติ Collinearity Statistics ผลที่ได้มี 2 ค่า คือ ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.679 – 0.830 ซึ่งมีความมากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 1.205 – 1.473 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity หรือไม่เกิดสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ดังตารางที่ 4

ตาราง 4

แสดงค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ด้านเงื่อนไขทางการเมือง	0.721	1.386
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม	0.830	1.205
ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี	0.679	1.473

(3) การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่าระหว่าง 0.315 - 0.545 (r น้อยกว่า 0.80) (กลยา

วานิชย์บัญชา, 2550) ผลปรากฏดังตารางที่ 5 ซึ่งปรากฏว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 แสดงถึงตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีปัญหา Multicollinearity

ตาราง 5

แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	ด้านเงื่อนไขทางการเมือง	ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม	ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี	ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี
ด้านเงื่อนไขทางการเมือง	1.00	0.315**	0.513**	0.421**
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม	-	1.00	0.390**	0.441**
ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี	-	-	1.00	0.545**
ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	-	-	-	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

(4) ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มีค่า 1.254 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างตัวแปรมีความอิสระต่อกันเมื่อทดสอบเงื่อนไขข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดข้อมูลเป็นไปตาม

เงื่อนไขที่กำหนด จึงวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ ดังตารางที่ 6

ตาราง 6

แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี: กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี			t	p
	B	SE	β		
ค่าคงที่ (a)	2.136	0.142		15.054	0.000
ด้านเงื่อนไขทางการเมือง	0.106	0.033	0.152	3.257	0.001*
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม	0.155	0.027	0.249	5.714	0.000*
ด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี	0.242	0.031	0.370	7.686	0.000*

Adjusted R Square = 0.371 R = 0.613 R Square = 0.376 Durbin-Watson = 1.254

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 ผู้วิจัยนำตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายเข้าทั้งหมดเพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านี้มีตัวแปรใดที่สามารถร่วมทำนายตัวแปรตามได้ โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า มีปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงทั้ง 3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี: กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล คือ ด้านเงื่อนไขทางการเมือง ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และด้านเงื่อนไขทางเทคโนโลยี โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรดังกล่าวสามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายประมาณร้อยละ 37.10 (Adjust R Square = 0.371)

ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณเส้นตรง (Multiple Regression Analysis) โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ 0 โดยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด จะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 เสมอ (2) การตรวจสอบจากปัญหา Multicollinearity กล่าวคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง โดยใช้สถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวด้วยค่าสถิติ Collinearity Statistics ผลที่ได้มี 2 ค่า คือ ค่า Tolerance ได้ 0.759 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ได้ 1.318 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity หรือ ไม่เกิดสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ดังตารางที่ 7

ตาราง 7

แสดงค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	0.759	1.318
ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตาม ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	0.759	1.318

(3) การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่าระหว่าง 0.491 - 0.605 (r น้อยกว่า 0.80) (กลายวานิชย์บัญชา, 2550) ผลปรากฏดังตารางที่ 8 ซึ่งปรากฏว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 แสดงถึงตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีปัญหา Multicollinearity

ตาราง 8

แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์

ตัวแปร	ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี
ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	1.00	0.491**	0.544**
ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	-	1.00	0.605**
ยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	-	-	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

(4) ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มีค่า 1.412 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างตัวแปรมีความอิสระต่อกันเมื่อทดสอบเงื่อนไขข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด จึงวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้

ตาราง 9

แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี: กรณีศึกษาของ บังคับการตำรวจนครบาล 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ภาพรวม	การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี			t	p
	B	SE	β		
ค่าคงที่ (a)	1.381	0.164		8.444	0.000
ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	0.306	0.040	0.325	7.575	0.000*
ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี	0.376	0.036	0.445	10.379	0.000*

Adjusted R Square = 0.443 R = 0.668 R Square = 0.446 Durbin-Watson = 1.412

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 9 ผู้วิจัยนำตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายเข้าทั้งหมดเพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านี้มีตัวแปรใดที่สามารถร่วมทำนายตัวแปรตามได้ โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ในภาพรวมทั้ง 2 ตัวแปร คือ ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี และปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยแฝงที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปรดังกล่าวสามารถร่วมกันทำนายด้านการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายประมาณร้อยละ 44.30

การอภิปรายผล

สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ และ วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อระดับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณีของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่า ด้านมาตรฐานของนโยบาย มาตรฐานนโยบายที่ต้นผู้ปฏิบัติต้องมีการปฏิบัติตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้แล้ว โดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้วางไว้ และมีการติดตามผลในการปฏิบัติ และประเมินผลของ

การปฏิบัติตามนโยบาย โดยนโยบายต้องมีความชัดเจนทั้งวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติ มีความง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ และต้องมีการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า Van Meter and Van Horn (1975 p. 447 อ้างถึงในกิตติอินทรกุล, 2553, น. 5) พบว่า การนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ เช่น จัดสมรรถนะหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย ความชัดเจนของตัวนโยบายและกระบวนการในการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน และยังให้ความสำคัญต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ดังที่เพ็ญศิริ พันพา (2550) กล่าวว่า ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ ในการปฏิบัติตามนโยบายมีความยุ่งยากต่อการปฏิบัติ มีความสลับซับซ้อนหน่วยงานขาดการติดตามผลในการแก้ปัญหาอย่างลึกซึ้ง ทำให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายในการแก้ไขปัญหาไม่ตรงจุด สอดคล้องกับประณยา ชัยรังษี, เสน่ห์ จัยโต และชินรัตน์ สมสืบ (2556) ที่การวิจัยชี้ว่า ควรกำหนดแนวปฏิบัติตามนโยบายที่ชัดเจน วรรณภา วามานนท์ (2561) ชี้ให้เห็นประเด็นที่สำคัญของกระบวนการนโยบายสาธารณะในประเทศไทย ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือการก่อตัวของนโยบายการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินนโยบายซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องมีความเชื่อมโยงด้วยกันทุกขั้นตอน แต่ในนโยบายสาธารณะในประเทศไทย มักจะพบปัญหาในทุกๆ ขั้นตอน คือ การกำหนดนโยบายไม่เป็นไปตามขั้น

ตอนกระบวนการนโยบาย การตัดสินใจในนโยบายไม่ได้คำนึงในหลากหลายมิติทางสังคม และเศรษฐศาสตร์ในระดับชุมชน นโยบายไม่มีหลักเหตุผล

ด้านทรัพยากรนโยบาย พบว่า จำแนกประเด็นที่สำคัญออกได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) ประเด็นปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน และ 2) ประเด็นการแก้ไขปัญหาดังนี้

การปฏิบัติงานในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานด้านความรู้ในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และการเรียนรู้วิธีการใหม่ๆ ที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญศิริ พันพา (2550) ที่ระบุว่า การเสริมสร้างองค์ความรู้แก่ทีมงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และการจัดอบรมให้ความรู้เฉพาะเรื่อง เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเรื่องของการค้ามนุษย์ การเข้มงวดในการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย การปรับกฎหมายให้มีบทลงโทษที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของกิตติ อินทรกุล (2553) ที่ระบุว่า การกระจายงบประมาณยังไม่มีประสิทธิภาพชัดเจนไม่ครอบคลุมปัญหาของแต่ละพื้นที่ การจัดสรรงบประมาณอิงอยู่กับสภาพทางการเมือง บางกิจกรรมขาดงบประมาณสนับสนุนในขณะที่บางกิจกรรมมีความซ้ำซ้อนในการใช้งบประมาณ ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว วรณา แจ่มจรรยา (2557) กล่าวว่า งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามแผน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ได้

ด้านคุณลักษณะขององค์กร พบว่า คุณลักษณะขององค์กรที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลากหลายปัจจัย คือ ผู้บริหารองค์กรต้องมีการใช้อำนาจหน้าที่ที่ถูกต้อง ยุติธรรม หรือมีหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กร บุคลากรในองค์กรต่างคนต่างรู้หน้าที่ มีความไว้วางใจ เชื่อใจ มีความผูกพันในองค์กร เพราะจะทำให้งานที่ออกมามีประสิทธิภาพมีเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน และควรมีสายการบังคับบัญชาสั้น เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติงาน เน้นการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความไว้วางใจ น่าเชื่อถือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับประณยา ชัยรังษี, เสน่ห์ จัยโต และชินรัตน์ สมสืบ (2556) ผลวิจัยชี้ ผู้นำที่มีหลักธรรมาภิบาล และให้ความสำคัญของการสร้างขวัญและกำลังใจบุคลากร โดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างยุติธรรม

และควรพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ขณะที่พจนา แยมน์ยนา (2556) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยชี้ว่า ปัจจัยนโยบายด้านทรัพยากร และคุณลักษณะของหน่วยงาน และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติตามนโยบาย แต่ปัจจัยด้านมาตรฐานนโยบายเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคม เงื่อนไขทางการเมืองและทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติตามนโยบายได้ร้อยละ 9

ด้านการสื่อสารองค์การ พบว่า การสื่อสารองค์การที่ดี ที่จะทำให้การปฏิบัติได้ผลอย่างเต็มประสิทธิภาพ คือ ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้การปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มความเร็ว ซึ่งพบว่า มีความสอดคล้องกับกิตติ อินทรกุล (2553) ที่ระบุว่า การสื่อสารองค์การ ควรจัดให้มีศูนย์กลางข้อมูลกลาง และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อจะเป็นวิธีการสื่อสารที่รวดเร็ว และมีความยืดหยุ่น รวมทั้งควรมีระบบในการตรวจติดตามผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ระดับผู้บังคับบัญชา และยังคงควรมีการจำแนกนโยบายออกเป็น ส่วนที่ชัดเจน หรือควรมีการจัดรูปแบบข้อมูล ชั่วสารให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ว่า มีอย่างน้อย 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ซึ่งหากแต่ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า มีถึง 4 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ได้แก่ ด้านของมาตรฐานนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารองค์การ และด้านความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นทุกปัจจัยมีความเกี่ยวข้องสอดคล้อง และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

สำหรับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี ด้านเงื่อนไขทางการเมือง พบว่า ปัจจัยทางการเมืองที่มาจากพรรคการเมืองที่ได้รับเข้ามาเป็นรัฐบาล ได้เข้ามามีบทบาทและแทรกแซงการปฏิบัติงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่าย ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยๆ ทำให้เสถียรภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

เกิดผลกระทบ จึงส่งผลโดยตรงต่อการประกอบอาชีพ และการทำมาหากินของประชาชน โดยเฉพาะประชาชน ในระดับล่างที่ต้องหาเช้ากินค่ำ และขาดโอกาส หรือทางเลือกอื่น ๆ ดังที่ Van Meter and Van Horn (1975 p. 447 อ้างถึงในกิตติ อินทรกุล, 2553, น. 5) พบว่า การนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ เช่น ชิดสมรรถนะหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการปฏิบัติตามนโยบาย ความชัดเจนของตัวนโยบาย และกระบวนการในการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือ สนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน และยังให้ความสำคัญต่อปัจจัย สภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และ สังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศิริ พันพา (2550) ที่พบว่า กระบวนการเข้าสู่การค้ามนุษย์เงื่อนไขทางด้านการเมืองทั้งในแง่มุมมองของความไม่สงบของการเมืองภายใน นั้นก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจทั้งระบบตามมาและกระทบ ต่อการประกอบอาชีพของประชาชน จึงทำให้เกิดการ เดินเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี กิตติ อินทรกุล (2553) สภาพแวดล้อม พบว่า ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นปัจจัยเงื่อนไขที่เอื้อต่อการเกิดขึ้นของกระบวนการค้า ประเวณีเด็ก ผู้หญิง ผู้ชายเพราะปัญหาความไม่สงบของ การเมืองภายในประเทศเรา และทั้งของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ทำให้เกิดการอพยพแรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศ

เงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจ สังคม พบว่า ปัญหา ความยากจน การเงินมีปัญหาเป็นหนี้ ขาดแคลนหรือไม่ พอใช้ วัฒนธรรมในเทคโนโลยีใหม่ๆ สิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัย และสิ่งต่างๆ ที่ล่อตา ล่อใจ การไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ไม่ได้รับการเลี้ยงดู หรืออบรมสั่งสอน ครอบครัวแยกทาง กัน ครอบครัวใช้ความรุนแรง หรือครอบครัวมีฐานะยากจน เป็นเหตุจำเป็นต้องหาเงินมาเลี้ยงดู ถูกนายหน้าพาไป โดยไม่รู้ว่าถูกพาไปค้าบริการทางเพศ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ พาไปสู่กระบวนการค้าประเวณีซึ่งสอดคล้องกับชานาญ จันทรเรือง (2536) ที่ผลการวิจัยระบุว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ให้เกิดการค้าประเวณี คือ ปัจจัยสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่านิยม ลัทธิบริโภคนิยม ความยากจนรายได้ต่ำของ ประชาชน ปัญหาความยากจน ทวีชัย ระเบียบ (2555) พบ ว่า ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพค้าประเวณี มีภูมิหลังจากสภาพ ครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่แยกทางกัน หรือในครอบครัวมี การทะเลาะเบาะแว้งประจำ มีหนี้สินจำนวนมาก แรงจูงใจ

ที่สำคัญคือ ความต้องการหาเงินจำนวนมาก เพื่อมาใช้จ่าย ส่วนตัว หรือเพื่อตอบสนองความต้องการตามสังคมปัจจุบัน ที่ให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม และความต้องการใช้หนี้สิน ให้กับครอบครัวเพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ นอกจากนี้ กิตติ อินทรกุล (2553) ยังพบว่า สภาพแวดล้อมทางการเมือง ทั้งของประเทศเพื่อนบ้านที่ทำให้เกิดการอพยพ แรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทย ปัจจัยทางสังคมของ บางพื้นที่ซึ่งส่งผลให้เกิดการค้าประเวณีอย่างเปิดเผยโดยไม่คำนึงถึงการดำเนินคดีตามกฎหมาย และไม่คำนึงถึงศีลธรรม จริยธรรม

เงื่อนไขทางด้านเทคโนโลยี พบว่า ปัจจุบันมี วิวัฒนาการที่เดินหน้าในทุกๆ วัน การปรับตัวของสังคมที่จะ ให้เข้ากันกับเทคโนโลยีนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของกาลเทศะ และความเหมาะสมด้วย ทิศทางในการใช้ Social Media ในปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สิ่งหนึ่งที่อยู่คู่คนไทยในสังคม ไทย คือ Facebook คนไทยนับล้านได้ใช้งานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ที่รู้จัก นั่นคือสังคมเมือง ถ้าเป็นสังคมชนบท เรื่อง พวกนี้จะเข้าถึงได้ยากพอควร อาจจะเพราะโทรคมนาคม ความเจริญ หรืออะไรก็ตาม แต่แน่นอนในเมื่อเป็นสังคม ชนบท การให้ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน เพราะเป็นภูมิด้านทานของคนใน ชนบทจะได้รู้เท่าทันโลก และไม่เสียเปรียบกับคนในสังคม เมืองด้วย นอกจากนี้ เทคโนโลยีย่อมส่งผลต่อตนเอง ผล ต่อสังคม และผลต่อประเทศชาติ สอดคล้องกับ วรธนา แฉงจรรยา (2557) ระบุว่า การนำ และสั่งการควรจะมี การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ และทันสมัยเข้ามาใช้ในการ บริหารจัดการ สั่งการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและ นำมาใช้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล ลดความซ้ำซ้อน ประหยัด พื้นที่ในการจัดเก็บรวมทั้งประหยัดเวลาในการนำข้อมูล มาใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ จิรัฏฐ์ โรจน์บรรวิทย์ (2558) ศึกษาปัจจัยเบื้องต้นของการเข้าสู่การค้าประเวณี ผลการวิจัยชี้ว่า การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต แชนไลน์ เป็นช่องทางสำคัญอีกช่องทางหนึ่งในการค้าประเวณีรูปแบบของการขายตรง หรือ รูปแบบแฝง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยี ถือเป็นอีกปัจจัย หนึ่งที่ส่งผลดี และผลเสียทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติหน้าที่ และตัวผู้ ค้าประเวณี

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยภายนอกทั้ง 3 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี

ด้านนโยบาย ควรมีการกำหนดนโยบายอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการของนโยบาย / การตัดสินใจในนโยบาย ควรคำนึงถึงความหลากหลายของมิติทางสังคม และเศรษฐศาสตร์ในระดับชุมชน / การกำหนดนโยบาย ควรคำนึงถึงหลักเหตุผล

ด้านทรัพยากรนโยบาย ในการปฏิบัติงาน ควรมีการกระจายงบประมาณให้มีความชัดเจน และต้องครอบคลุมปัญหาของแต่ละพื้นที่ และการจัดสรรงบประมาณไม่ควรอิงอยู่กับสภาพทางการเมือง หรือการเข้าช้อนในการใช้งบประมาณ

ด้านคุณลักษณะขององค์กร ผู้บริหารองค์กรต้องมีการใช้อำนาจหน้าที่ที่ถูกต้อง ยุติธรรม หรือควรนำหลักการธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานองค์กร

ด้านการสื่อสารองค์กร หน่วยงานควรนำเทคโนโลยีเข้ามามีการใช้การปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มความรวดเร็ว นอกจากนี้ควรจัดให้มีศูนย์กลางข้อมูลกลาง และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อจะเป็นวิธีการสื่อสารที่รวดเร็ว และมีความยืดหยุ่น รวมทั้งควรมีระบบในการตรวจติดตามผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ระดับผู้บังคับบัญชา รวมถึงควรมีการจำแนกนโยบายออกเป็นพื้นที่ชัดเจน หรือควรมีการจัดรูปแบบข้อมูล ข่าวสารให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การเอาชนะปัญหาการค้าประเวณี

ด้านการเมือง พบว่า ปัจจัยทางการเมือง ที่มาจากพรรคการเมืองที่ได้รับเข้ามา เป็นรัฐบาล ได้เข้ามามีบทบาทแทรกแซง การปฏิบัติงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่าย ทั้งนี้เนื่องจากมีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยๆ ทำให้เสถียรภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเกิดผลกระทบ จึงส่งผลโดยตรงต่อการประกอบอาชีพ และการ

ทำมาหากินของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในระดับล่างที่ต้องหาเช้ากินค่ำ และขาดโอกาส หรือทางเลือกทั้งในด้านการศึกษา และการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ไร้แน่นอน ยากจน จึงทำให้เกิดวงจรของการนำไปสู่การค้าประเวณี

ด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

1. การให้เหยื่อ เป็นผู้มีความรู้ และเป็นบุคคลที่สามารถดูแลตนเองและครอบครัวได้ โดยรัฐบาลต้องหามาตรการในการจัดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ในด้านการสร้างอาชีพ รายได้ ให้กับบุคคลกลุ่มเสี่ยง และต้องดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ในลักษณะของรูปธรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้ อย่างชัดเจน

2. การแก้ไขปัญหาค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ในเรื่องของความต้องการทางวัตถุนิยม ค่านิยมที่ผิดที่เห็นและปฏิบัติตามกันมา ส่วนมากเกิดจากการบริโภคสื่อในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น Social Media สื่อโทรทัศน์ ที่เน้นการบริโภคทางด้านวัตถุนิยมที่เกินความจำเป็น เช่น การโฆษณาที่สื่อให้เห็นความล้ำหน้าทันสมัยของเครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง การมีที่อยู่อาศัยที่หรูหรา หรือแม้แต่เรื่องของอาหารการกิน ล้วนแล้วแต่กระตุ้นความต้องการความอยากของประชาชนให้เสพติดความฟุ่มเฟือยอย่างไม่รู้ตัวทั้งสิ้น รวมถึงการมีค่านิยมที่ผิดในเรื่องของการรักความสบายจากการขายบริการทางเพศที่ได้เงินมาอย่างง่ายดาย ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความรู้ และสร้างภูมิคุ้มกัน รวมทั้งชี้ให้เห็นโทษอย่างร้ายแรงที่เกิดจากการขายบริการทางเพศทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ที่ส่งผลเสียต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินอย่างมหันต์

3. การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน โดยรัฐบาลต้องหาวิธี แนวทางที่เหมาะสม และดำเนินการอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยถึงสาเหตุ หรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการกลับมาค้าประเวณีซ้ำของผู้ขายบริการ ในรูปแบบของความสมัครใจในเชิงลึก เพื่อหาแนวทางมาตรการที่เหมาะสมในการให้ความช่วยเหลืออย่างตรงจุด ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อันจะเป็นการลดจำนวนของผู้ค้าประเวณีลงได้

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบโครงการ รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม ในการนำมาใช้ป้องกันการค้าประเวณีซ้ำของผู้ขายบริการทั้งแบบสมัครใจ และแบบถูก

หลอกลวง

3. ควรศึกษาวิจัยในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) จากตัวผู้ค้าประเวณี โดยนำกิจกรรมที่เน้นการเข้ามามีส่วนร่วมแบบมีการควบคุมกลุ่มเป้าหมายก่อน และหลังเข้ามาทำกิจกรรมในเชิงบูรณาการร่วมกัน เพื่อทำให้เกิด Model ใหม่ที่เหมาะสมต่อ

การนำมาใช้แก้ไขปัญหาในอนาคตต่อไป

4. ควรศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานรองที่ร่วมรับผิดชอบต่อการปราบปรามการค้าประเวณีในประเด็นของการวัด ติดตาม และประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ

References

- Anti-Human Trafficking Group. (2017). *5 Anti-human trafficking organizations submit policies to solve problems with the government*. Retrieved from <https://aromfoundation.org/2017/5-E0%B8%B8/>. (in Thai)
- Bardech, J. (1980). *The implementation game*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Center for the Prevention and Suppression of Human Trafficking. (2017). *Plan to prevent and suppress human trafficking*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Chairangsee, P., Juito, S., & Somsueb, C. (2013). The implementation of social development policy: A case study office of the Permanent Secretary for Social Development and Human Security. *Journal of modern management*, 11(2), 151-165 (in Thai)
- Chang-Janya, W. (2014). *Study on the administration of human trafficking suppression of the (2nd ed.). enforcing the suppression of human trafficking offenses*. Bangkok: National Police Agency (in Thai)
- Chanrueang. (1993). *The role of government in solving prostitution problems: a comparative study of Phayao Province and Chiang Rai Province*. Chiang Mai: Chiang Mai University. (in Thai)
- Chuanchetton, T. (2018). *Prostitution outstanding issues in Thailand*. Chiang Rai: Chiang Rai Rajabhat University. (in Thai)
- Chuasakunvanich, P. (2016). *Strategic plan the conversion of intangible assets into tangible results*. Retrieved from http://web.sut.ac.th/qa/pdf/Knowledge-general/32-Strategy_Maps2.pdf (in Thai)
- Intarakun, K. (2010). *Problems, obstacles and guidelines for the implementation of prevention and suppression policies and plan issues of trafficking of women and children into action*. Retrieved from <http://un-act.org/wp-content/uploads/2015/11/National-Policy-Strategies-and-Measures-to-Prevent-and-Suppress-Trafficking-in-Persons-2011%E2%80%932016-EN.pdf> (in Thai)
- Ministry of Social Development and Human Security. (2017). *Report of actions to solve problems human trafficking in thailand 2016*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Ministry of Foreign Affairs. Ministry of Foreign Affairs News Center (2017). *In case of reporting the arrest and charged the suspects in the human trafficking process in the Thai prostitution network in the united states*. Retrieved from <http://www.mfa.go.th/main/en/news3/6886/78065.html>. (in Thai)

- Nimpanich, C. (2004). *Policy analysis: scope, concepts, theories and cases - examples*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat University Press. (in Thai)
- Pharintanan, S., Wirachsin, O., Thongngam, N., & Konanyee, W. (2017). *From the problem of human trafficking in the dimensions of the state, entrepreneurs and the people*. Retrieved from <https://lpthailand.files.wordpress.com/2018/07.pdf> . (in Thai)
- Pongpaichit, P. (1996). *Outlaw economy and public policy in Thailand*. Retrieved from http://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=PDG4010014 (in Thai)
- Phongphaichit, P., Piriyaangsan, S., & Trirat, N. (2000). *Prostitution in Thailand in lottery brothels, drug houses, illegal economy and public policy in Thailand*. Bangkok: Trasaywin (in Thai)
- Pracha Thai. (2018). *Opening report of the Thai human trafficking 59-60. actually not yet reached the policy*. Retrieved from <https://prachatai.com/journal/2018/08/78091> (in Thai)
- Rabeab, T. (2012). *Prostitution process: A case study of alien women in Samut Sakhon province*. Bangkok: Thai Thesis Database. (in Thai)
- Rotbovornwittaya, C. (2015). *Government management and latent prostitution in Prachuap Khiri Khan province*. Bangkok: Thai Thesis Database. (in Thai)
- Royal Thai Police. (2016). *Royal thai police increase the intensity of practice to be concrete in the prevention and suppression of human trafficking. police news, information division, Police Office*. Retrieved from <https://saranitet.police.go.th/6051>. (in Thai)
- Van Horn, C. E., & Van Meter, D. H. (1976). *The implementation of inter-governmental policy*. in Charles, O. J., & Robert, D. T. eds. *public policy making in a federal system*. California: Sage.
- Yamanae. (1967). *Statistics: An introductory analysis*. (2nd ed.). New York: Harper & Row.
- Yeao-Dam, P. (2018). *Open report on the situation of thai human trafficking 59-60. actually not yet reached the policy*. Retrieved from <https://prachatai.com/journal/2018/08/78091> (in Thai)

